

Nýggi stjórnin í Norðoya Sparikassa, Jóannes Poulsen:

Sparikassin má finna aðrar inntøkumøguleikar

Sethúsalánini verða niðurgoldin, og tað ber við sær, at sparikassin nýðist at finna aðrar mátar at plasera tóka peningin, sum fer at økjast nógv. Men nýggi stjórnin í Norðoya Sparikassa, Jóannes Poulsen, trýr ikki serliga nógv upp á aðra vinnu, sum ikki er grundað á fiskivinnuna

Orð: Jóannes Hansen
Myndir: Harald Petersen

Í gjar var móttøka í Norðoya Sparikassa í Klaksvík. Brynjolfur Jacobsen legði stjórastarvðið frá sær, og nýggi stjórnin, Jóannes Poulsen, tók móti goðynskjum frá norðoyingum og øðrum viðskiftafólki. Formliga hevur nevndin sett hann í starv frá 1. september at rokna, men nýggi stjórnin verður til arbeiðis á høvuðsskrivstovuni nu manamorgunin.

Jóannes Poulsen er kendur í peningaverðini í Norðoyggjum. Fram til á sumri 1992 var hann deildarleiðari í Føroya Banka, og tað er ikki ókent í Klaksvík, at hann var virður av viðskiftafólki. Hann hevði ábyrgd yvir fyrri og virkaði undir høvuðsstjórnini í Havn, men klaksvíkingar søgdu, at ta teir høvdu tosað við deildarleiðaran, og hann á sin reidiliga og ærliga máta hevði givið sína áskoðan til kennar, um bankin kundi fígga ella ikki, so gretti ikki, at avgerðin var í trað við metingina hjá Jóannes Poulsen.

Føroya Banki vaks skjótt í Norðoyggjum, bæði í javna og í tali av viðskiftafólki, og tað kom pura óvæntað, tað tíðindini borust um, at deildarleiðarin var settur frá starvinum.

Hvi hann var tað, hevur Jóannes Poulsen ongantíð viljað sagt nakað um, men fyrri trimum árum síðani skrivaðu vit frá væl vitandi keldum innarlaga í peningaverðini, at tað var u, at deildarleiðarin í Klaksvík hevði aðrar áskoðanir enn høvuðsleiðslan, sum ikki ynskti at hava so sterkan og óðrvisi hugsandi deildarleiðara. Nógv vatn er runnið í ána síðani ta, og allir teir, sum tað mannaðu stjórnina í Føroya Banka, eru burtur úr bankanum.

Nýggi stjórnin í Norðoya Sparikassa er ikki hann, sum trívst best á almenna pallinum. Tað verður sagt um hann, at hann er nærlagdur, ærukærur, reidiligur og stillfærur, og tað verður mett sum ein stór styrki, at hann kennir norðoyingar út og inn, um tað so er fíggjarliga ella sosialt. Síðani hann fór úr bankanum, hevur hann verið reiðari á rækjubátinum Gilstón, og so hevur hann havt aðrar privatar tæna-

Jóannes Poulsen, nýggi sparikassastjórnin í Klaksvík

uppgávur. Fritíðin er m.a. farin í nevndini í Norðoya Listafelag og sum limur í skulanevndini seinastu sjeji ári.

Halda tærn

Norðoya Sparikassi hevur fingið tað skoðsmálið frá fíggiareftirlitinum, at hann er best konsolideraði peningastovnurin í danska ríkinum. Tað veit Jóannes Poulsen, og ta vit í sambandi við stjóraskefti hitta hann, dylur hann ikki, at uppgávan hjá honum verður at halda tærn

og gera tað, sum gerast kann, fyrri at betra um urslitid og støðuna hjá stovninum.

– Arsurslitid verður avíkað av tveimum síðum. Önnur er at syrgja fyrri, at fá trygg og støðug innskot, sum kunnu geva sum mest av sær, og hin síðan er at avmarka utreiðslurnar so nógv, sum tað á nakran hátt ber til, sigur Jóannes Poulsen, og hann útreinar hetta soleiðis:

– Sparikassin hevur higartil verið peningastovnurin hjá persónligum spararum

og hevur veitt lán til sethúsabygging. Eg minnst væl, ta eg sum skuladrangur keypti sparimerki frá Annebettu Olsen, lærarinnu, og tann vegin fingi vit skulabærn lagt í beinini, at tað var í sparikassanum, at tú hevði uppsparingina.

Møguleikarnir avmarkaðir

– Og Jóannes Poulsen heldur fram:

– Soleiðis hevur tað verið, men hesi seinna árin er so mangt broytt, og tað hevur

ávirkað fyrirteytirnar hjá sparikassanum at arbeiða undir. Umsóknirnar um lán til sethús eru fáar ella ongur, og arbeiðið í tí sambandinum er mest at leggja lánini um, soleiðis at tey vera afturgoldin yvir longri tíð, og útlánsrentan til sethús verður sett longur og longur niður. Tað vil siga, at munurin millum innláns- og útlánsrentuna minskar, og tað ber aftur við sær, at móguleikin hjá sparikassanum at tjena pengar á hesum ókinum minskar.

– Tí er í fyrsta lagið neyðugt alla tíðina at hava í huga, at utreiðslurnar, sum rentumarginalurin verður brúktur til, eiga at minna so nógv, sum tað ber til. Í øðrum lagi má hugsast um, hvat skal gerast við øktu peningamongdina, sum sparikassin kemur at ligga inni við. Mongdin økist, tí sethúsaskuldin, hóast tíðirnar eru torførar, í stóran mun verður niðurgoldin, og ta eingi sethús verða bygd, er neyðugt at finna aðrar vegir at tjena upp á, og har mugu vit siggja í eyguni, at sum stóðan er í løtuni, er tað fyrst og fremst á utlendska virðisbravumarknaðinum.

Vinnulivið nógv broytt

Jóannes Poulsen var fyrstu ferð á nýggja arbeiðsplassinum mikudagin, og tí vil hann ikki siga nakað meiri itókiligt um, hvussu hann fer at leggja arbeiðið til rættis, men hann heldur tað ikki vera nakað løgdið í tí, at tað fer at merkjast, at sparikassin hevur fingið nýggja leiðslu.

– Eg má fyrst av øllum seta meg inn í arbeiðsgongdina, hvat fyrri aktivitetur er í og út frá sparikassanum, og hvørji engagement sparikassin hevur tikið á seg.

Lógarheimild er nú fyrri, at sparikassin kann arbeiða sum ein banki. Tá Jóannes Poulsen fór úr Føroya Banka, fíggaði bankin t.d. J. F. Kjølbro og Joensen & Olsen, sum høvdu nógv skip og vóru stóru arbeiðsplassini í Klaksvík. Nógv er broytt síðani ta, og m.a. eru hesi bæði reiðaravirkin ikki til longur.

– Tey høvdu stóran tyding, og tað er at gleðast um, at menn hava synt áráðið, at fleiri av skipunum framvegis hoyra til her. Skipini hava verið ríkin við góðum hegna, og arbeiðsplassini eru varð-

veitt her. Og so er tað Kósa virkið. Tað var klókt av Norðoya Sparikassa at sýna endurreisingarætlanini av virkinum ans og aktivitet at fara inn í arbeiðið í tí sambandinum. Virkið er eitt aktivt fyrri alt økið her á leið, og tað kemur sparikassanum til góða.

Dúva upp á fiskivinnuna

Nýggi stjórnin í Norðoya Sparikassa dugir ikki at mynda sær, at sparikassin beinanvegin í serliga stóran mun fer at fígga vinnulivið:

– Tað verður tosað um aðrar vinnur enn fiskivinnuna, men minar royndir siga, at her hjá okkum er alternativ vinna, og hvussu hon hevur tað, treytað av, hvussu fiskivinnan hevur tað.

Útroðurin var alitið, og hann var barometrið. Vóru heystið og veturin goð til útroður, so høvdu handverk-aravinnan, handilslívið og aðrar tænaustuvinnur nógv mikið at gera og tjentu pengar, og musednaðist útroðurin, so kendu hini eisini sviðan.

Nú er útroðurin næstan burtur. Raskir menn hava mist bátarnar, sum hava skift eigarar fleiri ferðir og eru niðurskrivaðir, men hóast tað, so høvdu teir ikki borið seg, um eingin íløgustuðul var. Og tað sigur nógv um støðuna hjá vinnuni, bæði í Norðoyggjum og Føroyum. Tibetur sær út til, at fiskastovnarir eru við at mennast, og so er at vóna, at linuveiðan aftur fer at koma fyrri seg. Tað fer at hava árin á aðrar vinnugreinar, men enn er tað ikki komið so langt.

Neyðugt við tveimum stovnum

Í Klaksvík hevur tað verið og er kapping millum Føroya Banka og Norðoya Sparikassa. Nýggi sparikassastjórnin er farin yvir um borðið at sita. Tá vit spyrja, um hann ætlar at herða kappingina við bankan, svarar hann soleiðis:

– Sparikassin og bankin vóru í mini bankatíð kappingarneytar, og sjálvt um nógv er broytt, síðani eg gavst í bankaverðini, so er tað uttan iva framvegis soleiðis. Men talan var ikki um ósunnar kapping, men heldur um kapping og samstarv, sum undirstrikaði, at tað var tørvur

